

от субекта, като интимна общност и властно отношение към териториите на този свят от страна на неговия „герой“? Не е ли развитието на конкретния цирков номер един миниатюризиран вариант на преодоляване на единия свят от другия, на показването на силата и способността на обитателите на единия на тези от другия, на някакво разрешение на извечната борба между полярно структурираните „стихий“ – доброто и злото, мрака и светлината и т. н.?

Цирковият номер винаги е по своему откъсване от хоризонтализацията и в същото време той е вертикализиране на човешките възможности и качества. Тоест по особен начин той възпроизвежда субординацията и йерархизирането на отделни компоненти в една прогресивна насоченост. Това е една прекъсвана непрекъснатост, една непредсказуема за другите предсказуемост (известна само на артиста), една статичност и сигурност в невероятната динамика и в несигурността за успеха според оценките и емоциите на присъстващите.

Следователно вертикализацията на „героя“ е откъсване от очевидното, масовото, възможното за всеки, типично всекидневното, очакваното. Тя е власт над нещо постижимо за повечето хора, тя е една неформална комуникация, едно общуване на „ти“ с риска, случайността, неизвестността, стихийността, непредсказуемостта и т. н. Вертикализацията е разкъсване на оковите на банално прозаичното, на всекидневно трафаретното, на аксиоматично очевидното. Тя е друго пространство, друго усещане за времето (по-кратко, по-наситено, по-уплътнено с емоции и събития), друга траектория за личностното присъствие и разкриване на същностната потенция и качества, за потенциала на „човешката природа“.

Онова, което не трябва да се забравя, е, че след „звездния миг“ на цирковия номер артистът винаги се връща долу, приземява се, така да се каже, „хоризонтализира се“ отново. Но вече той изглежда и трябва да изглежда оценен по друг начин, приемащ одобренията, радостта, възхищението и възторга за своята изява от страна на „другите“, на публиката. Той отново е долу сред тях, едновременно един от тях и един не от тях, различен и дистанциран от тях. Защото е като тях и същевременно е по-особен, тъй като е показал и доказал нещо, което те не могат или много трудно биха направили, докато